

[Økonomiministeren]

Jeg synes, man er nødt til at se denne sag i et samlet hele, altså at indsatsen mod langtidsledighed også skal ses i sammenhæng med de forslag til besparelser på Arbejdsministeriets område, der foreligger. Når man lægger det hele sammen og trækker fra, er der her udtryk for en samlet større indsats fra samfundets side for at aktivisere, for hurtigt at gribe ind over for ledighed. Den samlede indsats er større, men det er klart, at der foregår en omprioritering. Vi bruger mere med den nye lovgivning om uddannelsesstilbud, end vi før har gjort, men sparer så nogle penge andre steder. Men den samlede indsats bliver forbedret og får en bedre grundlæggende struktur.

Jeg vil gerne sige både til fru Lilli Gyldenkilde og hr. Rahbæk Møller, at jeg personlig i hvert fald er helt overbevist om, at det at følge SF's anvisning om en to procents realvækst i de offentlige budgetter i de næste år med sikkerhed ville give sig udslag i større ledighed. Det ville føre til et højere skattetryk, og det ville føre til, at værdifulde ressourcer, som vi har brug for til udviklingen af den private sektor, blev beslaglagt. Jeg har meget svært ved at få de tal, jeg kender, til at passe i øvrigt med hr. Rahbæk Møllers indlæg.

De tal, jeg kender fra finanslovsforslaget og for udviklingen f.eks. i forsknings- og udviklingsudgifterne, offentligt såvel som privat, giver et helt andet billede end det, hr. Rahbæk Møller tegner. Der er tale om vækst i den offentlige indsats på disse områder. Man kan gøre det op på mange forskellige måder, og jeg skal ikke foretage nogen taløvelser her, men jeg kan i hvert fald ikke få det til at stemme med den virkelighed og de tal, jeg kender.

Det er derfor efter min mening ikke korrekt at beskrive situationen sådan, at der er tale om, at man sætter udviklingen i stå, når det drejer sig om uddannelse, forskning, udvikling, og hvad det nu kan være. Det forholder sig modsat: Der satses mere på disse områder i dag, end der har været gjort tidligere. Vi er dog nødt til at foretage budgetstramninger. Det erkender jeg, og det mener jeg er nødvendigt af overordnede grunde, men det skal ikke forregne det samlede billede.

Hr. Glistrup var meget ked af, at ADAM havde fået fat i hans plan. Det er rigtigt, at fodret med Fremskridtspartiets plan væltede det ud af ADAM med ubehageligheder. Det viste

nemlig en forøgelse af ledigheden i betydeligt omfang uden overhovedet nogen bedring på betalingsbalancen i øvrigt.

Hr. Glistrup brugte det billede, at hvis man lagde en bøj på panden, kom der ikke citronfromage ud af det. Nej, det er rigtigt. Men der kommer i det hele taget ikke noget godt ud af det, hvis man lægger dårlige råvarer på panden.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Jørgen Estrup for hans indlæg. Hr. Jørgen Estrup efterlyste, hvad der skete i det såkaldte statistikudvalg. Dette udvalg blev nedsat som følge af beslutninger under trepartsdrøftelserne, og dets opgave er at analysere de eksisterende muligheder for at vurdere omkostninger for konkurrenceevneudviklingen, at søge større klarhed om de løn- og omkostningsmæssige sammenhænge og udviklingen i det danske omkostningsniveau samt at redegøre for udviklingen i produktiviteten. Endvidere blev man bedt om at følge prisudviklingen i en periode.

Udvalget holder regelmæssige møder, hvor man vurderer den lønudvikling, der har fundet sted, og foretager sammenligninger med den internationale udvikling. Man forsøger at foretage vurdering af udviklingen i de danske lønomkostninger sammenlignet med udviklingen i de udenlandske lønomkostninger.

Jeg kan oplyse, at Danmarks Statistik til brug for udvalgets arbejde har sat et arbejde i gang for at få en belysning af produktivitetsudviklingen i Danmark på et bedre og bredere grundlag end det, man i øjeblikket har. Den side af sagen synes jeg man må tillægge ganske stor betydning for arbejdet med den økonomiske politik i de kommende år.

Jeg vil gerne sige tak både til hr. Bollmann og til hr. Glønborg for deres indlæg.

Til afslutning vil jeg i anledning af hr. Svend Aukens indlæg gerne sige, at hverken jeg eller regeringen eller de partier, som indgår i regeringen, med én linje eller med ét ord i min redegørelse i formiddags forsøgte at fralægge os et ansvar for den økonomiske udvikling. Det ville være forkert at gøre det. Vi har ikke noget ønske om at gøre det. Vi har et klart ansvar for ledelsen af og udspillet med hensyn til den økonomiske politik, lige så vel som alle medlemmer af dette Folketing, alle partier og aktørerne på arbejdsmarkedet og mange andre har deres medansvar for dele af den økonomiske udvikling.